C/2024/3997

17.7.2024

P9_TA(2023)0270

Bankunionen – årsberetning 2022

Europa-Parlamentets beslutning af 11. juli 2023 bankunionen – årsberetning 2022 (2022/2061(INI))

(C/2024/3997)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sin beslutning af 5. juli 2022 med titlen "Bankunionen – Årsberetning 2021" ([1]),

— der henviser til Kommissionens opfølgning på Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 med titlen "Bankunionen – Årsberetning 2021",

— der henviser til dokumentet fra Den Europæiske Centralbank (ECB) af 28. oktober 2022 med titlen "Feedback på input givet som en del af Europa-Parlamentets beslutning om Bankunionen – Årsberetning 2021",

— der henviser til årsrapporten om ECB's tilsynsvirksomhed 2021 af marts 2022,

— der henviser til Den Fælles Afviklingsinstans' svar af 28. november 2022 på Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2022 med titlen "Bankunionen – Årsberetning 2021",

— der henviser til Eurogruppen erklæring af 16. juni 2022 om bankunionens fremtid,

— der henviser til de fem formænds rapport af 22. juni 2015 om fuldførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union (Completing Europe's Economic and Monetary Union),

— der henviser til Kommissionens forslag af 24. november 2015 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (COM(2015)0586),

— der henviser til Rådets pressemeddelelse af 8. november 2022 "Banksektoren: Rådet fastlægger sin holdning til gennemførelsen af Basel III-reformerne",

— der henviser til Rådets pressemeddelelse af 7. december 2022 "Bekæmpelse af hvidvask af penge: Rådet fastlægger sin holdning til styrket regelsæt",

— der henviser til Kommissionens rapport af 23. maj 2022 om de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og deres virksomhed (COM(2022)0228),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2020 om håndtering af misligholdte lån efter covid-19-pandemien (COM(2020)0822),

— der henviser til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds tematiske gennemgang af 14. december 2022 om gennemsigtigheden af og gebyrniveauet ved detailbankprodukter i EU,

— der henviser til resultatet af Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds gennemsigtighedsgennemgang i EU, som blev offentliggjort den 9. december 2022,

— der henviser til ECB's rapport om sine tilsynsprioriteter for perioden 2023-2025, offentliggjort den 12. december 2022,

— der henviser til resultaterne af Den Fælles Afviklingsinstans' og ECB's fælles konference under overskriften "The test of time: Banking Union a decade on", der fandt sted den 23.-24. juni 2022,

— der henviser til erklæringen fra ECB's styrelsesråd af 27. juni 2022 om behandlingen af den europæiske bankunion i vurderingsmetodologien for globale systemisk vigtige banker,

([1]) EUT C 47 af 7.2.2023, s. 75.

— der henviser til ECB's dokument fra november 2022 om gennemgang af finansiel stabilitet,

— der henviser til ECB's henstilling ECB/2020/62 af 15. december 2020 om udbytteudlodninger under covid-19-pandemien og om ophævelse af henstilling ECB/2020/35,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/1011 (DORA-forordningen) ([2]),

— der henviser til de offentlige høringer med formanden for ECB's tilsynsråd, Andrea Enria, i Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg den 30. juni 2022 og 1. december 2022,

— der henviser til Rådet for Finansiel Stabilitets dokument af 21. november 2022 med liste over globale systemisk vigtige banker (G-SIB) for 2022,

— der henviser til erklæringerne fra formanden for Den Fælles Afviklingsinstans, Elke König, i Økonomi- og Valutaudvalget den 13. juli 2022 og 30. november 2022,

— der henviser til erklæringerne fremsat under de offentlige høringer i Økonomi- og Valutaudvalget med de af Kommissionen indstillede kandidater til formandsposten og én anden post i Afviklingsinstansen den 24. oktober 2022,

— der henviser til Afviklingsinstansens dokument af 13. juli 2022 med titlen "Resolvability of Banking Union banks: 2021",

— der henviser til advarslen fremsat af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) den 22. september 2022 om sårbarhederne i Unionens finansielle system ([3]),

— der henviser til resultaterne af ECB's tematiske gennemgang med titlen "Walking the talk: Banks gearing up to manage risks from climate change and environmental degradation", offentliggjort den 2. november 2022,

— der henviser til ESRB's dokument af 21. november 2022 med titlen "Fiscal support and macroprudential policy – Lessons from the COVID-19 pandemic",

— der henviser til ESRB's rapport af 1. juli 2022 med titlen Monitoring systemic risks in the EU securitisation market,

— der henviser til dokumentet fra ECB-ESRB's klimaovervågningsgruppe fra juli 2021 med titlen Climate-related risk and financial stability,

— der henviser til ECB's rapport fra november 2021 med titlen "The state of climate and environmental risk management in the banking sector – Report on the supervisory review of banks' approaches to manage climate and environmental risks",

— der henviser til Baselkomitéen for Banktilsyns standarder af 16. december 2022 om tilsynsmæssige behandling af kryptoaktiveksponeringer,

— der henviser til dokumentet fra Baselkomitéen for Banktilsyn af 15. juni 2022 med titlen Principles for the effective management and supervision of climate-related financial risks,

— der henviser til Revisionsrettens beretning af 30. november 2022 med titlen Beretning om eventualforpligtelser opstået som følge af Den Fælles Afviklingsinstans', Rådets eller Kommissionens udførelse af deres opgaver i henhold til denne forordning i regnskabsåret 2021,

— der henviser til ESA'ernes fælles udvalgs betænkning om risici og sårbarheder i EU's finansielle system ("Risks and Vulnerabilities in the EU Financial System") (JC 2022 09), offentliggjort den 13. april 2022,

— der henviser til arbejdsdokumentet fra EU's Skatteobservatorium fra december 2022 med titlen Tax Planning by European Banks,

([2]) EUT L 333 af 27.12.2022, s. 1.
([3]) EUT C 423 af 7.11.2022, s. 1.

— der henviser til den fælles erklæring af 20. marts 2023 fra ECB's banktilsyn, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Fælles Afviklingsinstans om de schweiziske myndigheders meddelelse af 19. marts 2023,

— der henviser til erklæringen undertegnet den 7. december 2022 af formanden for Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg og de respektive koordinatorer for seks politiske grupper (PPE, S&D, Renew Europe, De Grønne, ECR og The Left) om den europæiske indskudsforsikringsordning,

— der henviser til sin beslutning af 14. marts 2019 om kønsbalance ved udnævnelser inden for EU's økonomiske og monetære anliggender ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om styrkelse af euroens internationale rolle ([5]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0177/2023),

A. der henviser til, at bankunionen på nuværende tidspunkt består af den fælles tilsynsmekanisme (FTM) og den fælles afviklingsmekanisme (SRM) med det fælles regelsæt som grundlag, og at den sikrer fuld overensstemmelse mellem tilsyn med og håndtering af bankkriser og er en integreret del af Unionens finansielle stabilitet; der henviser til, at selv om direktivet om indskudsgarantiordninger ([6]) fastsætter minimumsstandarder for indskudsbeskyttelse, er bankunionen stadig ikke færdiggjort, fordi den tredje søjle – den europæiske indskudsforsikringsordning (EDIS) – endnu ikke er på plads, hvilket udsætter finanssektoren for ellers undgåelige risici;

B. der henviser til, at der endnu ikke er opnået enighed om en europæisk indskudsforsikringsordning trods en meget ihærdig indsats; der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet har opfordret til en ambitiøs revision af rammen for krisestyring og indskudsforsikring, som kan bidrage til at overvinde hindringerne for oprettelsen af EDIS; der henviser til, at denne ramme imidlertid ikke bør betragtes som en erstatning for EDIS; der henviser til, at oprettelsen af en sådan indskudsforsikringsordning fortsat er en prioritet;

C. der henviser til, at der er opnået enighed om oprettelsen af en bagstopperordning for Den Fælles Bankafviklingsfond, men at den stadig ikke er implementeret;

D. der henviser til, at en fuldt gennemført bankunion vil være en positiv udvikling for EU-borgerne og EU's økonomi, idet den vil danne grundlag for et mere stabilt banksystem, mindskelse af systemiske risici, øget og mere fair konkurrence, bedre valgmuligheder for forbrugerne, bedre muligheder for grænseoverskridende bankvirksomhed og adgang til finansielle tjenesteydelser i detailleddet, øgede økonomiske investeringer, bedre adgang til finansiering for husholdninger og virksomheder samt lavere omkostninger for bankkunder;

E. der henviser til, at bankunionen er åben for alle EU's medlemsstater;

F. der henviser til, at en stabil, modstandsdygtig, dynamisk og konkurrencedygtig banksektor er afgørende for økonomisk vækst, innovation og investeringer samt for finansiering af den grønne omstilling og støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er);

G. der henviser til, at den russiske aggression mod Ukraine og dens økonomiske konsekvenser har en både direkte og indirekte indvirkning på EU's banksektor; der henviser til, at disse virkninger skal imødegås ved hjælp af passende foranstaltninger for at sikre sektorens finansielle stabilitet; der henviser til, at EU's banker spiller en central rolle med hensyn til at sikre fortsat gennemførelse og håndhævelse af de sanktioner, som EU har pålagt Rusland som reaktion på invasionen;

H. der henviser til, at banksektoren hidtil har vist sig modstandsdygtig over for den krise, der blev udløst af coronapandemien, med hjælp fra ekstraordinære offentlige hjælpeforanstaltninger og en robust EU-lovramme; der henviser til, at EU, i takt med at Unionens banksektor gradvist kommer ud af pandemien, fortsat skal opretholde høje standarder, navnlig når det gælder kapitalkrav og praksis for risikostyring med henblik på at sikre sektorens modstandsdygtighed i fremtiden;

([4]) EUT C 23 af 21.1.2021, s. 105.
([5]) EUT C 494 af 8.12.2021, s. 118.
([6]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

I. der henviser til, at på trods af de vanskeligheder, som pandemien og krigen i Ukraine har medført, faldt den samlede andel af misligholdte lån yderligere til 2,29 % i tredje kvartal af 2022; der henviser til, at dette blev understøttet af moratorier for lån og genforhandling af kreditter med kunder; der henviser til, at der kan opstå en potentiel forringelse af aktivernes kvalitet og stigninger i andelen af misligholdte lån efter den fuldstændige udfasning af de midlertidige støtteforanstaltninger, der blev indført under coronakrisen;

J. der henviser til, at spørgsmålet om at være "for stor til at krakke" og "for sammenkoblet til at krakke" stadig ikke er blevet løst i tilstrækkelig grad på trods af det tilsagn, der blev givet i kølvandet på den store finanskrise, og det betydelige arbejde, der er blevet og fortsat udføres;

K. der henviser til, at sektoren for andre finansielle formidlere end banker fortsat er i vækst, hvilket indebærer yderligere risici mod den finansielle stabilitet; der henviser til, at bankernes eksponeringer mod ikke-bankmæssige finansielle formidlere fortsat er høje som følge af deres finansielle sammenvævning;

L. der henviser til, at banksektorens rolle er afgørende for den økonomiske genopretning efter coronakrisen og energikrisen, især for SMV'ers vedkommende, såvel som for overgangen til en bæredygtig økonomi; der henviser til, at sektoren spiller en central rolle med hensyn til at kanalisere opsparing over i produktive investeringer; der henviser til, at banksektoren derfor bør afholde sig fra overdreven eksponering for spekulationer;

M. der henviser til, at de vigtigste mål for udformningen af de økonomiske politikker for banksektoren bør være at minimere: 1) sandsynligheden for bankkrak, 2) de økonomiske konsekvenser af bankkrak og 3) risikoen for systemiske bankkriser;

N. der henviser til, at bæredygtighedsrisici påvirker banker på flere måder, herunder gennem kredit- eller omdømmemæssige risici;

O. der henviser til, at digitaliseringen af finanssektoren har medført betydelige teknologiske fremskridt i EU's banksektor, hvilket har ført til øget effektivitet i udførelsen af banktjenester og giver banksektoren omfattende muligheder, men også skaber udfordringer, herunder med hensyn til cyberrisici – eftersom bankerne i stigende grad er afhængige af brugen af informations- og kommunikationsteknologi – databeskyttelse, omdømmemæssige risici, risici for hvidvask af penge, forbrugerbeskyttelseshensyn og social udstødelse; der henviser til, at retsakten om digital operationel modstandsdygtighed, som træder i kraft i 2025, vil udgøre robust sektorspecifikke rammer for bankernes bestræbelser på at ruste sig mod og afhjælpe cybertrusler;

P. der henviser til, at der i betragtning af de resterende svagheder ved EU's rammer for bekæmpelse af hvidvask er behov for et styrket, harmoniseret og effektivt tilsyn med og håndhævelse af bekæmpelsen af hvidvask af penge (AML), hvilket er nødvendigt for at beskytte integriteten af EU's finansielle system og beskytte det mod trusler fra højrisikotredjelande; der henviser til, at der stadig er store forskelle i de tilgange, som EU's nationale myndigheder anvender i deres AML-tilsyn og tilsyn med bekæmpelsen af finansiering af terrorisme samt i anvendelsen af EU's AML-lovgivning; der henviser til, at man i færdiggørelsen af AML-pakken bør styrke reglerne for denne bekæmpelse og sikre en konsekvent og virkningsfuld gennemførelse af disse regler, bl.a. ved at oprette en AML-tilsynsmyndighed, der skal styrke EU's banksystem;

Q. der henviser til, at der fortsat arbejdes på EU-bankpakken, som vil sikre hensigtsmæssige rammer for bankerne med hensyn til kapitalgrundlag, stresstest og likviditetskrav;

R. der henviser til, at det udgør grundelementet i bankunionen og kapitalmarkedsunionen, at der sikres lige adgang til finansielle tjenesteydelser og et højt beskyttelsesniveau for samtlige investorer og indskydere; der henviser til, at forbrugerne, investorerne og indskyderne bør holdes velinformeret om alle beslutninger, som har betydning for dem;

S. der henviser til, at den europæiske banksektor i vid udstrækning er den største leverandør af finansiering til virksomheder, hvad der indebærer stor afhængighed af sektoren, i modsætning til andre jurisdiktioner, hvor kapitalmarkederne tegner sig for en betydelig andel af virksomhedsfinansiering;

T. der henviser til, at virkningerne af ECB's beslutning om at hæve renten med henblik på at reducere inflationen straks blev afspejlet i de renter, som husholdninger og virksomheder betaler til bankerne, hvilket øger bankernes overskud og afkast, samtidig med at låntagernes evne til at tilbagebetale deres lån påvirkes negativt; der henviser til, at den kraftige stigning i rentesatserne også skaber risici for bankerne, navnlig den potentielle devaluering af visse aktiver på deres balancer;

U. der henviser til, at udviklingen af en kapitalmarkedsunion kræver fastlæggelse af fælles regler og virkningsfulde værktøjer, som mindsker fragmenteringen på det indre marked, gør adgangen til alternative finansieringskilder lettere og forhindrer fiksfakserier med kapitalflugt og skatteunddragelse for øje;

V. der henviser til, at en fuldførelse af bankunionen i høj grad vil bidrage til at bryde den onde cirkel af gensidig stat-og-bankeksponering, herunder ved at reducere koncentrationen af bankernes eksponeringer for indenlandske statsobligationer, hvilket vil bevare modstandsdygtigheden i EU's banksektor, forhindre brug af offentlige midler til at redde banker på randen af fallit og øge virksomhedernes, investorernes og borgernes tillid til EU's finansielle system;

W. der henviser til, at ifølge FTM-analysen "bør gennemførelsen af EDIS ikke forbindes med yderligere risikobegrænsende benchmarks" ([7]);

X. der henviser til, at krisestyringen fortsat er fragmenteret på tværs af EU og bankunionen, hvilket indebærer ulige konkurrencevilkår mellem banker og jurisdiktioner; der henviser til, at rammen for krisestyring og indskudsforsikring bør sikre, at alle banker anvender en konsekvent og effektiv tilgang og bør også bidrage til at opretholde den finansielle stabilitet, minimere brugen af skatteydernes penge og sikre lige vilkår i hele EU;

Y. der henviser til, at en mere stabil, konkurrencedygtig og konvergerende Økonomisk og Monetær Union kræver, at bankunionen færdiggøres med sin tredje søjle i en fuldt udbygget europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS) og også kræver en udbygget og fuldt funktionsdygtig kapitalmarkedsunion og et sikkert euroområde-aktiv;

Z. der henviser til, at EU og Det Forenede Kongerige p.t. er fast besluttet på at opretholde regulerings- og tilsynssamarbejdet på området for finansielle tjenesteydelser; der henviser til, at denne samarbejdsbaserede tilgang bør understøtte de langsigtede EU-britiske forbindelser; der henviser til, at Kommissionen vil udvide sin midlertidige tilladelse, der giver EU's banker og fondsforvaltere i EU mulighed for at benytte sig af britiske clearinginstitutter; der henviser til, at det lovede aftalememorandum mellem EU og Det Forenede Kongerige om reguleringsmæssigt samarbejde endnu ikke er blevet underskrevet;

Generelle betragtninger

1. fordømmer på det kraftigste den russiske aggression mod Ukraine og den død og ødelæggelse, den har påført det ukrainske folk; bemærker, at den russiske invasion også har haft sociale, økonomiske og finansielle konsekvenser for EU, herunder en forværring af inflationskurverne; bemærker, at bankernes direkte eksponeringer over for Rusland og Ukraine er begrænsede, men at banksektoren kan blive påvirket af indirekte virkninger; opfordrer ECB, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de nationale kompetente myndigheder til at overvåge udviklingen i tilknytning til krigen i Ukraine, navnlig dens konsekvenser for EU's finansielle institutioner såsom potentielle forringelser af aktivernes kvalitet; påpeger derfor betydningen af at sikre grundig risikostyring og tilstrækkelige hensættelser; bemærker, at ifølge ECB's tilsynsråds formand ([8]) er bankernes eksponering over for energiintensive virksomheder og energiderivater blevet øget oven på den kraftige stigning i energipriserne; påpeger, at bankerne er blevet udsat for øgede modpartsrisikoeksponeringer som følge af stadig større marginkrav til banker, der fungerer som clearingmedlemmer for deres kunder; understreger, at bankerne bør styrke deres modstandsdygtighed over for makroøkonomiske og finansielle chok; opfordrer ECB og de nationale kompetente myndigheder til at vedtage passende tilsynsforanstaltninger for at forebygge, at energikrisen fører til en finanskrise;

2. følger nøje med i udviklingen på de finansielle markeder efter, at Silicon Valley Bank og to andre mellemstore amerikanske banker gik konkurs, og efter at UBS overtog Credit Suisse; der henviser til den fælles erklæring fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Fælles Afviklingsinstans og ECB's banktilsyn af 20. marts 2023 om de schweiziske myndigheders meddelelse af 19. marts 2023;

3. understreger, at fuldførelsen af kapitalmarkedsunionen sideløbende med udviklingen af bankunionen vil bidrage til at skabe bedre betingelser for finansiering af den europæiske økonomi for både husholdninger og virksomheder, der stadig i vid udstrækning er afhængige af banklån for at kunne fremme investeringer og jobskabelse og samtidig bidrage til den europæiske økonomis modstandsdygtighed og overgangen til en bæredygtig økonomi;

4. minder om, at bankunionen er et væsentligt supplement til Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) og det indre marked, der afstemmer ansvar for tilsyn, afvikling og finansiering på EU-plan, således at banker i euroområdet følger de samme regler; glæder sig over de betydelige fremskridt, der er gjort siden finanskrisen i 2008 gennem oprettelsen af det fælles regelsæt, den fælles tilsynsmekanisme (FTM) og den fælles afviklingsmekanisme (SRM); fremhæver, at Europas banker er bedre rustet til at modstå finansielle stød, og at der er etableret afviklingsmekanismer, der sikrer, at bankkrak kan håndteres uden brug af skatteydernes penge;

([7]) ECB, "Feedback på input givet som en del af Europa-Parlamentets beslutning om Bankunionen – Årsberetning 2020", 2021, s. 11.
([8]) Udtalelse af formanden for ECB's tilsynsråd, Andrea Enria, i Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg den 1. december 2022.

5. bemærker, at offentlige støtteforanstaltninger sammen med ECB's pengepolitiske beslutninger og reguleringsmæssige tilpasninger satte banksektoren i stand til at agere stødpude over for den økonomiske krise, der blev udløst af coronapandemien; anerkender, at en styrkelse af de tilsynsmæssige krav, der blev gennemført efter 2008, har forbedret EU's banksektors modstandsdygtighed; er dog bekymret for, at andelen af misligholdte lån kan stige, når de offentlige støtteforanstaltninger i forbindelse med coronapandemien udfases; er bekymret over de negative indvirkninger på den finansielle stabilitet, der følger af den øgede risiko for misligholdelse af lån og den mulige stigning i antallet af sådanne lån; bemærker, at den midlertidige suspension af udbytteudlodning og opkøb af egne aktier havde den ønskede virkning med hensyn til at sikre bankens modstandsdygtighed under coronakrisen; bemærker, at dette redskab ikke er blevet benyttet konsekvent af andre finansielle institutioner, selv om der blev fremsat tilsvarende anbefalinger af andre tilsynsmyndigheder i sektoren; opfordrer til, at det i krisetider overvejes at indføre en risikojusteret begrænsning af udbytte og tilbagekøb;

6. understreger, at EU rettidigt og forholdsmæssigt bør gennemføre Basel III-reformen på rettidig og behørig vis; mener, at der bør tages hensyn til egenarten ved EU's banker, når der er tilstrækkelig og solid dokumentation for, at den internationale ramme ikke tager højde for disse særlige forhold med henblik på at sikre EU-bankernes konkurrenceevne og lige konkurrencevilkår på internationalt plan, som understreget i Parlamentets beslutning af 23. november 2016 ([9]); tager den fælles erklæring fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og ECB, hvori de opfordrer EU til at overholde sine internationale forpligtelser, til efterretning;

7. er bekymret over det høje inflationsniveau på 8,4 % i 2022; bemærker, at ECB som reaktion på denne inflationsstigning har besluttet at forhøje sine primære rentesatser fra 0 % til 3 % på de primære markedsoperationer; understreger, at den nuværende inflation hovedsagelig er et fænomen på udbudssiden, der hovedsagelig skyldes eksterne faktorer, først og fremmest den russiske krig mod Ukraine og afbrydelsen af forsyningskæderne som følge af coronakrisen, hvilket gør, at de pengepolitiske redskaber er mindre virkningsfulde til at sænke inflationen; minder om, at ECB's primære mål er at garantere prisstabilitet, der defineres som en inflation på 2 % på mellemlang sigt; anerkender, at høj inflation og højere rentesatser har sociale og økonomiske ulemper, herunder husholdningernes og virksomhedernes evne til at tilbagebetale deres lån og foretage de nødvendige investeringer for at omdanne EU til en kulstofneutral økonomi inden 2050;

8. fremhæver, at de rentesatser, der tilbydes husholdninger og SMV'er i medlemsstaterne, er meget forskellige; opfordrer indtrængende EU's institutioner og organer til at overveje foranstaltninger, som kan lette byrden for indehavere af realkreditlån og SMV'er i medlemsstater med højere udlånsrenter, for at sikre, at alle borgere og virksomheder har adgang til yderst tiltrængt kapital til rimelige og konkurrencedygtige renter;

9. fremhæver banksystemets rolle med hensyn til at støtte omstillingen til en kulstofneutral økonomi; mener, at de nye geopolitiske omstændigheder gør denne omstilling mere presserende, især med hensyn til ren energiproduktion; understreger, at det er yderst vigtigt at skabe en socialt retfærdig omstilling; minder om, at omkostningerne til denne omstilling vil være lavere end omkostningerne ved ikke at foretage sig noget, hvilket ECB har bekræftet;

10. glæder sig over den klimastresstest, som den fælles tilsynsmekanisme gennemførte i 2022, og tager de mål, der er fastsat for 2024, til efterretning; glæder sig over den opfølgning, FTM allerede har foretaget, herunder udstedelse af retningslinjer for god praksis, som bidrager til informationsdeling og udbredelse af viden på tværs af banksektoren; opfordrer FTM til at fastsætte krav under anden søjle for banker, som ikke overholder de anbefalinger, der udstedes som del af stresstesten; gentager sin bekymring over finansielle eksponeringer, som hidrører fra klimarisici;

11. glæder sig over vedtagelsen af Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds bindende standarder og fælles modeller for bankers oplysninger vedrørende miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici; mener, at disse oplysninger vil forbedre interessenters information med hensyn til institutioners eksponering for miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici og deres strategier til at håndtere dem og derfor vil bidrage til at afhjælpe manglen på data vedrørende disse risici;

([9]) Europa-Parlamentets beslutning af 23. november 2016 om færdiggørelse af Basel III (EUT C 224 af 27.6.2018, s. 45).

12. glæder sig over vedtagelsen af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering ([10]), som en måde til at sikre ensartethed, sammenlignelighed og troværdighed ved bæredygtighedsinformation på tværs af de finansielle og ikkefinansielle sektorer;

13. glæder sig over Kommissionens og ECB's igangværende arbejde vedrørende den digitale euro med renter; ser frem til Kommissionens lovforslag og ECB's Styrelsesråds afgørelse om den digitale euro; minder om, at denne afgørelse bør baseres på en omfattende vurdering af risici og fordele ved en digital valuta i centralbank-regi; peger på, at den digitale euro skal prioritere et højt niveau af privatliv, databeskyttelse, fortrolighed for betalingsdata, cyberresiliens og sikkerhed;

14. glæder sig over, at Kroatien nu er blevet den 20. medlemsstat, der tiltrådte euroområdet; opfordrer de EU-medlemsstater, der endnu ikke er en del af bankunionen, til at tage skridt til at tilslutte sig den; minder om, at tiltrædelse af nye medlemsstater i euroområdet er betinget af, at den pågældende medlemsstat har indført robuste og effektive AML-rammer;

15. opfordrer bankerne til at udnytte de muligheder, som digitaliseringen giver, bl.a. ved at investere i IT-systemer og forskning og udvikling og ved fuldt ud at gennemføre kravene i loven om digital operationel modstandsdygtighed, samtidig med at der opretholdes et højt niveau af forbruger- og investorbeskyttelse, navnlig for sårbare grupper med ringe digitale eller finansielle færdigheder; glæder sig over de fremskridt, der er gjort med den digitale finanspakke; mener, at forbrugerbeskyttelsen skal styrkes på det digitale område, og at finansiel inklusion bør prioriteres, navnlig gennem bedre digitale og finansielle færdigheder;

16. understreger, at et velfungerende indre marked er en forudsætning for finansielle tjenesteydelser i detailleddet; bemærker, at niveauet og omfanget af gebyrer og afgifter, som opkræves af finansielle institutioner, både i EU bredt set såvel som i finansielle institutioner inden for samme medlemsstat, gør det vanskeligt at sammenligne udbydere og skader forbrugernes interesser; opfordrer til, at rammen for forbrugerbeskyttelse forbedres, herunder i den kommende strategi for detailinvestorer; bemærker konsolideringen af detailbanktjenester i visse medlemsstater og den deraf følgende mindskelse af forbrugervalget for detailbankkunder; noterer sig de udfordringer for banktilsynet, som store systemisk vigtige institutioner udgør; fremhæver fordelene ved en diversificeret og konkurrencedygtig banksektor i Europa; opfordrer Kommissionen til at vurdere de hindringer og barrierer, som forbrugerne møder, når de gør brug af detailbankydelser, og til at foreslå løsninger til at sikre, at forbrugerne kan gøre brug af finansielle tjenesteydelser i detailleddet på tværs af grænser;

17. glæder sig over oprettelsen af NextGenerationEU og understreger dens vigtige rolle i den økonomiske genopretning efter coronakrisen og i bevarelsen af makroøkonomisk stabilitet; mener, at den skal tjene som en mulighed for at øge offentlige og private investeringer og støtte moderniseringen af økonomien; understreger, at skabelsen af et sikkert EU-aktiv kan bidrage til at afbøde de negative virkninger ved den onde cirkel af gensidig stat-og-bankeksponering; mener, at NextGenerationEU leverer EU-aktiver af høj kvalitet og lav risiko, hvilket giver mulighed for at genoprette ligevægten ved statsobligationer på bankernes balancer;

18. beklager, at det ikke er lykkedes at sikre fuld kønsbalance i EU's finansielle institutioner og organer; beklager navnlig, at kvinder fortsat er underrepræsenterede i ledende stillinger inden for bankvirksomhed og finansielle tjenesteydelser; påpeger, at kønsbalance i både bestyrelser og arbejdsstyrken giver både samfundsmæssige og økonomiske gevinster; glæder sig over den nylige vedtagelse af direktivet om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger ([11]) efter flere år uden fremskridt; opfordrer pengeinstitutter til regelmæssigt at opdatere deres principper for mangfoldighed og inklusion og til at hjælpe med at fremme sunde arbejdsnormer, som prioriterer inklusivitet; opfordrer tilsynsmyndighederne til at gøre brug af deres tilsynsbeføjelser i tilknytning til mangfoldigheds- og kønsbalancen i de finansielle institutioners ledelsesorganer;

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464, 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (EUT L 315 af 7.12.2022, s. 44).

19. beklager dybt, at hverken ECB's styrelsesråd eller tilsynsråd eller Den Fælles Afviklingsinstans' bestyrelse er kønsafbalancerede; opfordrer EU's institutioner og -organer til at prioritere opnåelsen af fuld kønsbalance så hurtigt som muligt, herunder ved at opstille kønsafbalancerede lister over kandidater til alle fremtidige udnævnelser, der kræver Europa-Parlamentets godkendelse, herunder i ECB og i EU's største pengeinstitutter, og til at bestræbe sig på at medtage mindst én kvindelig og én mandlig kandidat i hver nomineringsprocedure; minder om sin beslutning af 14. marts 2019, der havde til formål at sikre kønsbalance på de efterfølgende kandidatlister til EU's økonomiske og monetære anliggender; gentager sit tilsagn om, at det vil lade kandidatlister, hvor princippet om kønsbalance ikke er blevet overholdt, ude af betragtning;

Tilsyn

20. bemærker, at FTM-bankernes egentlige kernekapitalprocent siden begyndelsen af 2022 er faldet til 14,74 %, og at likviditetsdækningsgraden også er faldet til 162,03 % ([12]); glæder sig over, at beholdningen af misligholdte lån på bankernes balancer er fortsat med at falde, om end i forskellig grad og på trods af forskellige niveauer i hver enkelt medlemsstat; er imidlertid bekymret over forringelsen af aktivernes kvalitet som følge af højere rentesatser; bemærker, at fase 2-lån er steget til 9,5 % af bankernes samlede lån, hvilket er det højeste niveau siden 2018, og at disse er stærkt koncentreret i visse medlemsstater; understreger, at sårbarhederne er ved at hobe sig op i nogle markeder, herunder i ejendomssektoren; understreger, at bankerne bør holde tilstrækkelig kapital og likvide aktiver i reserve til at kunne håndtere de økonomiske konsekvenser af den russiske krig;

21. minder om, at nedbringelse af risici på bankernes balancer vil kunne bidrage til en mere stabil, stærk og økonomisk vækstorienteret bankunion; mener, at overvågning af nedbringelsen af antallet af misligholdte lån fortsat bør være en af de tilsynsmæssige prioriteter, og bør ske på en afbalanceret måde der tager hensyn til risici for afkapitalisering og konsekvenser for debitorer; opfordrer medlovgiverne til at fortsætte med at udvikle formålstjenlige rammer for håndteringen af denne prioritering;

22. noterer sig ECB's revision af sine tilsynsprioriteter for de næste tre år, som er 1) styrkelse af modstandsdygtigheden over for øjeblikkelige makrofinansielle og geopolitiske chok, 2) håndtering af digitaliseringsudfordringer og styrkelse af ledelsesorganernes styringskapacitet og 3) intensivering af indsatsen i forbindelse med håndtering af klimaforandringer;

23. noterer sig, at banksektorens rentabilitet er steget i løbet af det seneste år og er nået op på sit højeste i 14 år, hvilket er et vidnesbyrd om EU's bankers forbedrede konkurrenceevne; anerkender betydningen af at bruge overskud til at opbygge stødpuder, sikre stabiliteten i det finansielle system samt finansiere den europæiske økonomi;

24. understreger, at de fem største banker i EU-medlemsstaterne i gennemsnit besidder 68 % af alle bankaktiver på markedet, i nogle tilfælde over 80 %, og at EU's 37 største banker tegner sig for 71,4 % af de samlede indenlandske bankaktiver;

25. mener, at en yderst diversificeret banksektor, herunder små og lokale banker samt offentlige banker og andelskasser, udgør en god løsning for virksomheder og husholdninger; understreger de systemiske risici, der opstår som følge af sammenkoblinger og kompleksitet, og som udgør årsagen til problemet med "for store til at krakke", hvilket ansporede EU-institutionerne til den store indsats, de har lagt for dagen i den henseende, og opfordrer til, at denne indsats fortsætter;

26. bemærker, at visse bankers eksponering for indenlandsk statsgæld fortsat er høj, i kombination med de ekstremt høje offentlige finansieringsbehov siden coronakrisen; minder om, at et af hovedformålene med bankunionen er at bryde forbindelsen mellem bankrisici og statslånsrisici, samtidig med at den finansielle stabilitet bevares og der værnes om skatteydernes penge; noterer sig arbejdet i Baselkomitéen for Banktilsyn om risici ved statsobligationer; mener, at en løsning for EU bør være i overensstemmelse med internationale standarder;

27. fremhæver, at banker har en afgørende rolle i overgangen til en bæredygtig økonomi og i at sikre, at EU er i stand til at opfylde sine miljømæssige forpligtelser; bemærker, at en sådan overgang kræver betydelige investeringer; bemærker, at SMV'er også bør have mulighed for at bidrage til denne omstilling; opfordrer til, at det overvejes at fastsætte specifikke tilsynskrav for aktiviteter forbundet med høje miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici; bemærker, at finansielle institutioner fortsat fremmer aktiviteter forbundet med fossile brændstoffer, til trods for erkendelsen af at klimaforandringer udgør en betydelig trussel mod den finansielle stabilitet;

([12]) ECB, Publication of Supervisory data, tilgået den 28. april 2022.

28. minder om, at Kommissionen som led i sin "strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi" forpligtede sig til at "træffe foranstaltninger til at sikre, at de relevante miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer medtages i kreditvurderinger", og ser frem til det kommende lovforslag på dette område;

29. understreger forbindelsen mellem bekæmpelse af hvidvask af penge (AML) og forsigtighedsrisici; opfordrer indtrængende tilsynsmyndighederne til at tage nøje hensyn til AML-risici i deres tilsynsaktiviteter og til at samordne deres arbejde med AML-myndigheder, der arbejder med bekæmpelse af henholdsvis hvidvask og terrorfinansiering; opfordrer medlovgiverne til hurtigt at nå til enighed om AML-pakken, herunder oprettelse af en ny myndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge (AML-myndighed), som skal tildeles de nødvendige ressourcer; understreger, at oprettelsen af en AML-myndighed er en enestående mulighed for at forbedre og forenkle samordning og udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder og AML-myndigheder; mener, at proceduren for udarbejdelse af EU-listen over højrisikotredjelande bør forbedres, herunder ved at inddrage AML-myndigheden i processen med henblik på at beskytte EU's finansielle sektors integritet; understreger, at banker fungerer som gatekeepere i kampen mod hvidvask af penge, hvorfor de skal etablere solide risikostyringsrammer og være underlagt grundigt tilsyn;

30. opfordrer Kommissionen til at sørge for, at alle eksisterende AML-regler anvendes; noterer sig, at der er indledt traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater, der ikke anvender det femte hvidvaskdirektiv ([13]) korrekt;

31. gentager, at bank-lignende systemiske risici kan forekomme, hvis kreditformidling finder sted under forhold, hvor de reguleringsmæssige standarder og tilsynet er mindre stringent end for almindelige banker; fremhæver de risici, der er forbundet med bankernes eksponeringer mod den grå banksektor; understreger behovet for at øge ikkebankmæssige finansielle formidleres modstandsdygtighed, herunder ved at udforme specifikke regulerings- og tilsynsværktøjer til at forhindre en likviditetskrise; opfordrer Kommissionen til at fremsætte lovforslag, hvis det skønnes relevant;

32. fremhæver behovet for fortsat tilsynsmæssig konvergens mellem nationale kompetente myndigheder for at sikre lige vilkår mellem EU-jurisdiktioner og på det indre marked, hvilket i sidste ende vil hjælpe med at støtte økonomisk stabilitet på EU-plan og nationalt plan;

33. bemærker, at kryptoaktiver skaber nye udfordringer og muligheder i det finansielle system; glæder sig derfor over vedtagelsen af forordningen om markeder for kryptoaktiver og forordningen om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og bestemte kryptoaktiver; fremhæver, at de seneste markedshændelser understreger behovet for fortsat at arbejde på områder som decentraliseret finansiering, kryptoudlånsaktiviteter, kryptokonglomerater og ikke-fungible tokens; opfordrer Kommissionen til at overveje nye lovgivningsmæssige forslag, hvis det skønnes hensigtsmæssigt; glæder sig over standarden for tilsynsmæssig behandling af bankers eksponeringer mod kryptoaktiver, der blev vedtaget af Baselkomitéen for Banktilsyn den 16. december 2022, og opfordrer lovgivningsparterne til at overveje at behandle denne som led i den igangværende revision af kapitalkravsforordningen ([14]);

34. påpeger nødvendigheden af at sikre overensstemmelse mellem horisontale foranstaltninger og regulering af de finansielle markeder, navnlig med hensyn til cybersikkerheds- og digitalpolitik for at undgå dobbeltarbejde og administrative byrder;

35. understreger, at pengeinstitutter, der modtager direkte offentlig støtte, skal være underlagt betydelige begrænsninger på udbyttebetaling, herunder kapitalstøtteforanstaltninger, aktietilbagekøb og variable lønudbetalinger;

36. noterer sig de forhold og udfordringer, der er forbundet med hjem- og værtsland-problematikken; påpeger, at øget markedsintegration kræver troværdige beskyttelsesforanstaltninger for værtslande på EU-niveau;

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Bankafvikling

37. glæder sig over Den Fælles Afviklingsinstans' aktiviteter i 2022, herunder dens forvaltning af Sberbanks krak i forlængelse af Ruslands krig mod Ukraine; bifalder det forhold, at banker inden for Afviklingsinstansens beføjelsesområde generelt har gjort store fremskridt vedrørende afviklingsevne og opbygning af deres tabsabsorberingskapacitet;

38. påpeger, at for at afviklingsplaner kan være i fuld overensstemmelse med lovkravene, skal de omfatte en fyldestgørende vurdering af hver enkelt banks afviklingsevne, herunder af om der er væsentlige hindringer for afvikling, og hvordan disse hindringer kan fjernes; glæder sig over offentliggørelsen af afviklingsvarmekortet; opfordrer Afviklingsinstansen til yderligere at forbedre gennemsigtigheden af sine afgørelser;

39. minder om, at bankerne er nødt til fortsat at opfylde deres forpligtelser og udføre deres centrale funktioner efter gennemførelsen af en afviklingsafgørelse; er bekymret over den likviditetsudfordring, som en stor bank kan stå over for i tilfælde af en afvikling; opfordrer EU-institutionerne til at nå til enighed om en løsning, der skaber tillid og øger forudsigeligheden;

40. tager Afviklingsinstansen arbejdsprogram for 2023 til efterretning; understreger, at Den Fælles Bankafviklingsfond bør være helt fyldt op, og at alle banker bør kunne afvikles fuldt ud inden udgangen af 2023, herunder takket være bindende krav til minimumsegenkapital og indlånsforpligtelser; bemærker, at samtlige banker er nødt til at gøre yderligere fremskridt;

41. bifalder Eurogruppens aftale om at indføre en bagstopper for Afviklingsfonden i form af en kassekredit hos den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM); beklager, at aftalen ikke blev gennemført i 2022 på grund af forsinkelser i ratifikationen af ESM-traktaten; fremhæver Afviklingsfondens afgørende rolle i at undgå skatteyderfinansierede redningspakker til banker; understreger dens betydning for styrkelsen af krisestyringsrammen; understreger, at Afviklingsfonden er et vigtigt skridt hen imod fuldførelsen af bankunionen; opfordrer til, at alle medlemsstater fuldt ud ratificerer ændringsaftalen til ESM-traktaten, herunder etableringen af en fælles bagstopperordning for Afviklingsfonden;

42. påpeger behovet for at afhjælpe de smuthuller, der er identificeret i rammerne for krisestyring; anmoder om, at vurderingen af samfundsinteresserne præciseres og harmoniseres yderligere på en måde, der sikrer en konsekvent og forudsigelig anvendelse af afviklingsstrategier; opfordrer til større harmonisering af behandlingen af små og mellemstore banker, og understreger, at afviklingsværktøjer, der står til rådighed for Afviklingsinstansen, skal ledsages af adgang til passende finansielle ressourcer, dog ikke skattemidler; opfordrer til lige vilkår mellem de forskellige bankkoncernstrukturer og til den mest hensigtsmæssige afviklingsstrategi, som sikrer en virkningsfuld gennemførelse af den valgte afviklingsstrategi; understreger, at afviklingsrammerne og statsstøttereglerne bør være konsekvente; understreger, at gennemsynet af "Bankmeddelelsen" ([15]) skulle have fundet sted for længst, eftersom meddelelsen blev udsendt inden ikrafttrædelsen af direktivet om genopretning og afvikling ([16]); opfordrer indtrængende Kommissionen til at revidere bankmeddelelsen og tilpasse den til resultatet af revisionen af rammen for krisestyring og indskudsforsikring for at sikre overensstemmelse mellem de to rammer;

43. beklager, at Kommissionen ikke fremlagde lovinitiativet til rammen for krisestyring og indskudsforsikring inden for den frist, som den har forpligtet sig til i Kommissionens arbejdsprogram for 2021; noterer sig Kommissionens forslag om revision af krisestyrings- og indskudsforsikringsrammen; understreger behovet for et ambitiøs og omfattende gennemsyn af rammen for at gøre den mere sammenhængende, troværdig og virkningsfuld; minder om, at beskyttelse af skatteydernes penge er et af hovedformålene med krisestyringsrammen, at tab primært bør bæres af aktionærer og kreditorer, og at hvor der stadig er behov for ekstern finansiering for at gennemføre afviklingsstrategier effektivt, bør denne finansiering komme fra branchefinansierede sikkerhedsnet; understreger, at det er afgørende, at der er en troværdig og velfungerende afviklingssystem til at sikre finansiel stabilitet under usikre makroøkonomiske forhold; mener, at revisionen af krisestyrings- og indskudsforsikringsrammen er et nødvendigt skridt, der kan bidrage til at overvinde hindringerne for oprettelsen af EDIS med henblik på at fuldføre bankunionen;

([15]) Meddelelse fra Kommissionen om statsstøttereglernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

44. tager udnævnelsen af en ny formand for Den Fælles Afviklingsinstans og et nyt bestyrelsesmedlem til efterretning; påpeger den manglende kønsbalance i Afviklingsinstansen og i alle dens ledende stillinger; opfordrer indtrængende Afviklingsinstansen til at tage hånd om dette spørgsmål og sikre en mere afbalanceret repræsentation af kønnene i dens ledende stillinger;

45. opfordrer Afviklingsinstansen til at tage skridt til yderligere at anvende overførselsstrategier i forbindelse med afvikling på grundlag af eksisterende bedste praksis;

Indskyderforsikring

46. finder det beklageligt, at bankunionen stadig er ufuldstændig, hvad der skyldes manglen på en europæisk indskudsforsikringsordning (EDIS); bemærker, at beskyttelsen af indskydere er blevet forbedret og harmoniseret takket være gennemførelsen af direktivet om indskudsgarantiordninger; anerkender, at EDIS vil kunne forbedre beskyttelsen af indskydere i EU, uanset hvor deres bank er beliggende; mener, at EDIS vil udgøre en yderligere garanti for værtsmedlemsstaterne og derfor i tillæg til gennemsynet af krisestyrings- og indskudsforsikringsrammen vil kunne bidrage til at løse of for prekære hjemlandske forhold/forhold i værtslandet; påpeger, at Europa-Parlamentet har et klart mandat til at forhandle om EDIS og er klar til at genoptage arbejdet med at færdiggøre ordningen snarest muligt;

47. fremhæver, at til trods for konsekvenserne af coronapandemien og krigen i Ukraine er antallet af misligholdte lån faldet med 2,29 %; anerkender de store fremskridt, der er gjort med hensyn til reduktion af risici i banksektoren; bemærker derimod de begrænsede fremskridt med hensyn til risikodeling; opfordrer til en retfærdig risikodelingsmekanisme i form af en europæisk indskudsforsikringsordning, samtidig med at tendensen til risikoreduktion i alle EU-landene opretholdes; understreger vigtigheden af fortsat risikobegrænsning for at opnå en vellykket bankunion;

48. understreger betydningen af risikoproportionalitet for bidrag til indskudsgarantiordninger og til en fremtidig EDIS; opfordrer til, at der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for institutionelle sikringsordninger; advarer om, at manglen på en incitamentskompatibel og risikobaseret tilgang kan skabe moralsk risiko, som kan føre til, at spekulative forretningsmodeller bliver finansielt støttet i stedet for mere konservative ditto;

49. påpeger, at enhver europæisk indskudsforsikringsordning bør tage hensyn til klare regler for deltagelsen af medlemsstater uden for euroområdet;

50. beklager, at medlemsstaterne fortsat agerer uden for EU-rammen og dermed undergraver Europa-Parlamentets rolle som medlovgiver; anmoder om at blive holdt underrettet om de igangværende drøftelser i Eurogruppen og arbejdsgruppen på højt plan om EDIS;

51. tager Eurogruppen erklæring af 16. juni 2022 om bankunionens fremtid til efterretning; tilslutter sig de opfordringer, der er fremsat af de medlemmer, som forhandler om EDIS-forslaget, i deres udtalelse af 7. december 2022 om en ambitiøs gennemgang af rammen for krisestyring og indskudsforsikring, som eventuelt vil kunne hjælpe med at overvinde hindringer for etablering af EDIS, og anerkender samtidig, at denne ramme ikke bør anses for at træde i stedet for EDIS, og at EDIS-forslaget af 2015 ikke bør trækkes tilbage; gentager sin indstændige opfordring til Rådet om at bryde det politiske dødvande og samarbejde konstruktivt med Europa-Parlamentet om at nå til enighed om EDIS;

52. erkender, at der består forskellige koncepter for en europæisk indskudsforsikringsordning; mener ikke desto mindre, at eventuelle løsninger på kort sigt ikke bør forhindre etableringen af en fuldt udbygget indskudsforsikringsordning, der kan muliggøre tabsdeling baseret på konkrete kriterier;

°
° °

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Den Fælles Afviklingsinstans.